Interaero '69

Secția de aeromodelism a asociației sportive Griviția roșie a împlinit 35 ani de existență. Cu acest prilej, pe pista circulară de la Băneasa, a fost organizată o interesantă întrecere sportivă la care au participat aeromodeliști din 9 județe ale țării, precum și o echipă din U.R.S.S. Concursul „INTERAERO '69" a fost cîștigat de formația Griviția roșie.

Rezultate : *aeromodele cat. viteză, 2,5 CMC.* 1. A. Natelko (U.R.S.S.) 202,2 p, 2. Ștefan Purice (Gr. roșie) 201,1 p, 3. Elvira Purice (Gr. roșie) 195,6 p, 5 CMC : 1. Ștefan Purice (Gr. roșie) 200 p, 2. Silvestru Moraru (Suceava) 179,1 p; 10 CMC : 1. Dan Gheorghe (Gr. roșie) 194,5 p, 2. Silvestru Moraru (Suceava) 133,3 p; CURSE : 1. U.R.S.S. (Colbeț-Zoloțoverh) 9:34,5, 2. județul Oradea (Mesaros — Naghi) 11:1; ACROBAȚIE : 1. V. Plotius (U.R.S.S.) 2563 p, 2. Gh. Craioveanu (Gr. roșie) 2156; MACHETE : 1. Iosif Mirvlad (Suceava) 743 p, 2. Ion Constantinescu (Semănătoarea Buc.) 711 p; LUPTE AERIENE : 1. Ion Șerban (Gr. roșie).

Clasamentul pe echipe : 1. Griviția roșie 3185 p, 2. Plastica Oradea 3022 p, 3. Tehnofrig Cluj 1973 p.

Prăbușirea unor favoriți

Spre deosebire de primele două etape, campionatul național de motocros a continuat duminică, pe Dealul Muscelului, din Cimpina, pe un traseu cu un grad de dificultate mult mai ridicat.

Urmărind întrecerile, am numărat pe degete alergătorii care au reușit să „escaladeze" dubla buclă cu contra-pantă, un adevărat... zid, înalt de peste 30 m. În această parte a traseului s-au produs cele mai multe derapări și căzături. Printre cei care n-au putut urca întotdeauna s-au aflat cunoscuții motocrosiști Cr. Dovids (Metalul București), Petre Paxino (Steaua) ș.a., pretendenți la medaliile de campioni. Pe la jumătatea manșei a doua, Cristian Dovids și Erwin Seiler (Metalul București) s-au prăbușit în fața acestei abrupte pante : primul s-a rănit la umăr și a abandonat, iar al doilea și-a rupt o coastă.

Simple accidente ? Nu ! Deși la prima vedere s-ar părea că cei doi valoroși alergători bucureșteni au fost victime ale neșansei, sau ale unei clipe de neatenție, adevărul este că, atît Dovids, cît și Seiler, nu s-au acomodat cu traseul. Enervați, peste măsură, de desele obstacole care nu le ofereau nici un moment de relaxare, ei au atacat imprudent unele viraje, cocoașe sau trambuline, pentru a reface terenul pierdut. La una dintre acestea s-au rostogolit, rănindu-se grav și n-au mai putut relua cursa.

Prin urmare, campionul țării la 250 cmc, Cristian Dovids, are, înaintea ultimei etape, programată duminică la București, șanse minime de a-și păstra titlul, iar Erwin Seiler a fost scos din cursa pentru tricoul de campion. Prăbușirea lor în întrecerile de la Cimpina nu poate fi pusă numai pe seama severității traseului. În aceleași condiții au concurat steliștii Ștefan Chițu, Aurel Ionescu, tînărul reșițean Cornel Boboiescu și alți motocicliști, dar și-au ales cu atenție drumul, au stăpînit mașinile în momentul executării salturilor periculoase.

Tr. IOANIȚESCU

O nouă sală de gimnastică la Tîrgu-Mureș

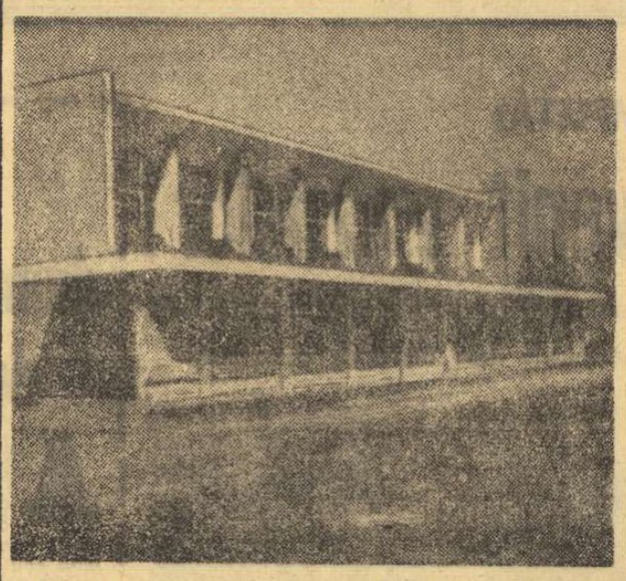

Recent, în orașul Tg. Mureș, a fost dată în folosință o nouă sală de gimnastică, situată în curtea Școlii generale nr. 9 de pe strada Mihai Eminescu. Noua sală, construită în stil modern, prevăzută cu toate aparatele necesare practicării gimnasticii, aparține Școlii sportive Tg. Mureș. Sala este destinată exclusiv gimnasticii.

Noua realizare, pusă la dispoziția practicanților sportului grației, cuprinde, pe lîngă spațiul propriu-zis pentru întreceri și antrenamente, vestiare, băi, camere pentru profesori, arbitri etc.

Primul concurs, desfășurat în această sală, a fost etapa județeană a campionatului republican de gimnastică pentru juniori și junioare.

Noua sală de gimnastică din Tg. Mureș va da posibilitate gimnaștilor localnici să se pregătească în cele mai bune condițiuni, pentru desăvîrșirea măiestriei lor sportive.

IOAN PĂUȘ, coresp.

TELEcronica

Eu văd; tu vezi; el ce zice?...

Lucrurile, ca s-o spunem pe șleau, stau așa : eu îl văd în imagine pe Răducanu degajînd, și tu îl vezi pe Răducanu degajînd, noi toți îl vedem pe Răducanu degajînd. Comentatorul îmi spune: „Răducanu degajează". Eu îl văd pe Sătmăreanu centrînd în careu, și tu îl vezi pe Sătmăreanu centrînd în careu, noi toți îl vedem pe Sătmăreanu centrînd în careu. El (comentatorul) îmi spune : „Sătmăreanu centrează în careu". Eu îl văd pe Dan pasînd greșit, și tu îl vezi pe Dan pasînd greșit, noi toți îl vedem pe Dan pasînd greșit. El îmi spune : „Dan pasează greșit". Eu îl văd pe Deleanu trimițînd în corner, și tu îl vezi pe Deleanu trimițînd în..., noi toți îl vedem pe Deleanu etc., etc. El îmi spune : „Deleanu trimite în corner". Eu îl văd pe...

Aș putea lua așa toată echipa națională și aș confrunta-o cu mai toți comentatorii noștri de televiziune. După un calcul propriu, 80% din ceea ce văd în imagine îmi este redat exact așa de cel care vorbește. Vorbă și imagine sînt tot una, în proporție — zic eu — de 80%. S-ar putea ca acest calcul să-mi fie contestat. Atunci mă întorc și fac altă operație ; las tranzistorul deschis și urmăresc meciul comentat pentru ascultători simultan cu cel transmis pentru văzători. Constat uluit că fraze întregi sînt identice. Urziceanu zice la radio că „Gornea boxează balonul, mingea ajunge la Lereter care"... la televizor — dragul meu Eftimie Ionescu relatează tot așa : „Gornea boxează în careu balonul care ajunge la Lereter..." ceea ce se spune ochiului e tot una cu ceea ce se comunică urechii. Nu e bine. Nu e normal. Căci la ce bun am mai inventat urechea, diferențiind-o atît de net de ochi ? De ce ne-am dat peste cap să inventăm ,după radio, televizorul ? Puneam urechea în ochi și ochiul în ureche și ne era mai simplu, ca să nu ajung a susține că ne costa mai ieftin... N-aș ridica aceste probleme de la Adam și Eva dacă n-aș fi observat — în săptămîna trecută — că fenomenul acesta anormal se extinde pînă la cei mai buni comentatori, pînă la doi dintre cei pe care-i apreciez în mod deosebit : Mircea Radu Iacoban și Eftimie Ionescu.

Prea deschis i-am elogiat în cronicile mele, ca să nu le spun acum, la fel de deschis, că transmisiile de miercuri și duminică au fost marcate de o criză a vocabularului, poate chiar a inspirației ; diagnosticele, firește, nu au fost nici o clipă greșite : echipa aceea norvegiană ar merge bine în B, la noi — așa cum socotea Iacoban, U.T.A. e jalnică, așa cum susținea Ionescu, dar pînă la aceste diagnostice ? Pînă la aceste diagnostice, treceam prin zone prea mari de descriptivism pustiu... Desigur, nu mai e un secret pentru nici un comentator cît de cît abil să mobilizeze golul dintre propoziții plate cu cîte „o meserie" pitorească a vreunui jucător sau cu vreo „vîrstă" ; Iacoban „a tras" cît a putut de vameșul acela scandinav, Ef. Ionescu a recurs la inovația de a preciza antrenorii care au „produs" vedetele de pe Dinamo ; e bine că s-a oprit la timp : la un moment dat, frazele respective sunau ca într-un program de curse la Ploiești, unde în dreptul fiecărui cal poți citi cine-i mama, cine-i tata și care-i herghelia producătoare... Exagerez, nu încape îndoială — dar exagerez fiindcă acești doi crainici-reporteri sînt, pentru mine, cu totul altceva decît doi „comentotori cît de cît abili". Și dacă în cazul lui Iacoban explicația mea ar fi că experiența sa radiofonică nu s-a adaptat deocamdată fericit televiziunii, în cazul lui Ef. Ionescu, mai stau pe gînduri. Stau pe gînduri și-mi amintesc prima sa transmisie de pe San Siro, la un „Inter-Benfica" ; ce revoluție acustică se săvîrșea atunci ! Auzeam doar numele jucătorului : Jair, Facchetti, Eusebio — nume rostite decis, academic, inflexibil — și faza venea clară spre ochi ca între doi piloni de piatră, solemnă.

Între două secvențe lăsate să vorbească singure, veneau la timp și exacte, aprecieri concise, de o înălțime profesorală. Era un stil — nu spun unic, obligatoriu — dar era un stil. Să fi fost al meu, nu l-aș fi modificat cu nici un chip. L-aș fi perfecționat. Mai e timp. Totdeauna mai e timp ca să vorbim mai puțin și să înțelegem mai adînc.

BELPHEGOR

Deheleanu și Pop „zburdă" pe ringul din Brăila

BRAILA, 5 (*prin telefon, de la trimisul nostru*). — Un adevărat maraton pugilistic a avut loc marți la Brăila, în cea de a doua zi a turneului pe categorii. S-au disputat două reuniuni pe programul cărora au figurat nu mai puțin de 29 partide. Un program obositor, atît pentru boxeri, cît și pentru arbitri. Cu toate acestea, oficialii s-au achitat bine de misiunea încredințată, dictînd decizii juste. Excelent a evoluat arădeanul I. Pop, al cărui box tehnic, spectaculos, a încîntat pe cei 1500 de spectatori prezenți în sală. Învingsul său este Fr. Molnar (Brașov). După două reprize egale, St. Constantin (București) a forțat victoria, impunîndu-se în fața ieșeanului I. Nicolau prin acțiuni mai clare. Dispută echilibrată între P. Ganea (Brăila) și Hoca (Cîmpia Turzii). În ultimul rund Hoca este avertizat pentru obstrucții și, pe bună dreptate, este declarat învins.

Brașoveanul Gh. Drugă a fost descalificat în repriza secundă de arbitrul I. Ștefan pentru lovitură joasă. Amăzăroaie (Tg. Mureș) a obținut pe merit decizia în meciul cu Manole (Constanța). Manole a lovit de cîteva ori cu antebrațul și a fost avertizat de arbitrul I. Dumitru. Pentru refuz de luptă, T. Miron (Voința Buc.) și C. Stanciu (Constructorul Buc.) au fost descalificați pe bună dreptate de arbitrul P. Dumitrescu. „Aranjamentul" dintre cei doi boxeri a fost prea vizibil... H. Deheleanu (Ciudanovița), cu directe de dreapta, i-a făcut multe clipe grele băcăuanului D. Bunea. Acesta din urmă a fost abandonat la începutul reprizei secunde. Celelalte rezultate : *muscă :* Gh. Paraschiv (Buc.) b.p. N. Dumitru (Craiova), I. Horja (Buc.) b.p. Z. Stanciu (Tg. Mureș); *pană :* N. Mircea (Bacău) b.p. M. Grigore (Timișoara), G. Radu (Buc.) b.p. A. Oprișor (Brașov), P. Covaliov (Brăila) b. ab. I Șt. Crișan (Satu Mare), V. Kiss (Cluj), b.p. Șt. Hîrșu (Buc.), N. Boscu (Galați) b. desc. I. Trusu (Arad); *ușoară :* M. Dobrogeanu (Argeș) b. ab. II M. Niculescu (Buc.), C. Sasu (Or. Gh. Gheorghiu-Dej) b. ab. T. Șerban (Bacău), N. Tudorel (Bocșa) b.p. D. Trandafir (Reșița); *pană :* P. Nedelcea (Reșița) b. ab. II I. Filip (Bacău); *ușoară :* Gh. Badea (Brăila) b.p. I. Crăciun (Tg. Mureș), C. Gutui (Tg. Mureș) b.p. A. Bădic (Buc.), A. Vasile (Buc.) b.p. C. Murea (Brașov); *mijlocie mică :* Gh. Călin (Iași) b. ab. I Gh. Holtz (Bocșa), N. Enciu (Buc.) b ab. II V. Tîrb (Arad), N. Tudor (Buc.) b. ab. III I. Baciu (Cîmpia Turzii), I. Covaci (Buc.) b.p. Al. Matius (Baia Mare), V. Deșliu (Buzău) b. ab. III M. Nichifor (Brăila), E. Constantinescu (Craiova) b.p. I. Gavrilă (Buzău), I. Petrea (Brașov) b.p. N. Nicolae (Buc.).

Romeo CALARAȘANU

„Victoria surîde acelora care știu să aștepte!"

Urmărind Jocurile Olimpice de vară și iarnă ale anului 1968 am putut constata că trei mari sporturi individuale — atletismul, natația și schiul alpin — au arătat o trăsătură comună : majoritatea laureaților olimpici au o experiență a sportului lor de cel puțin 10 ani. Uneori și mai mult, ceea ce demonstrează că un mare campion, fie el și de 16 ani, apare după o activitate îndelungată, finisată puțin cîte puțin, cu răbdare și perseverență.

Or, dacă știm că la Mexico vîrsta medie a medaliaților la înot a fost de 17 ani și 10 luni și aceea a medaliaților la toate sporturile de 20 ani și 10 zile, ne imaginăm că succesele lor au fost fondate pe o solidă acumulare. La fel și la Grenoble, vîrsta medie a medaliaților la schi a fost de 22 ani și 7 luni, iar cea a medaliaților la toate disciplinele de 22 ani și 6 luni.

Tentația de a obține rezultate cît mai rapid a devenit irezistibilă, ceea ce a dus la aplicarea pe scară largă — în mai toate disciplinele sportive — a principiilor specializării timpurii și, mai ales, a eforturilor intensive. S-a mizat, evident, pe extraordinara capacitate de efort a copiilor, uimitoarea plasticitate a celulelor nervoase, refacerea rapidă după efort și mai ales pe receptivitatea și dorința lor nestăvilită de întrecere. Dar, uneori, aplicarea mecanică a procesului de instruire importat din unele țări avansate, exagerarea într-o direcție sau alta, goana după rezultate imediate au dus la plafonarea sau ratarea unor talente autentice.

Se pare că aici trebuie căutată mai întîi explicația pentru ce nu împlinesc speranțele copiii minune. Ne vom opri însă și asupra altor aspecte.

Cei care au inițiat celebrul program „age groups" în natație sau faimoasele „classes des neiges" în schiul alpin, au avut la bază, desigur, un studiu serios, izvorît din vasta experiență a unor specialiști și solid formați în munca cu copiii. Ei au înțeles în primul rînd că toată abilitatea antrenorului trebuie să conste în orientarea gesturilor naturale ale copilului spre o tehnică rațională. Apoi, că antrenamentul intensiv poate fi aplicat abia după ce copilul a parcurs o etapă suficientă de acumulări fizice și tehnice, în care forma de activitate „Lead-up-games" (jocuri care duc la ceva) are o mare pondere, folosindu-se din plin jocul ca puternic stimulent.

ANCHETA noastră

Așadar, copilul trece natural de la natație-joc, atletism-joc, schi-joc, la antrenament și competiție.

Ca și în natație, copiii minune apar și în schi de timpuriu. Adeseori, întîlnim pe pîrtii copii a căror evoluție ne uimește. Ei pot fi împărțiți în două categorii : unii, care schiază cu dezinvoltură pe pante ușoare, reproducînd fidel stilul unui fost campion, al părintelui sau antrenorului său ; alții, care se descurcă uimitor pe pante foarte accidentate, zăpezi diferite, posedînd o mare capacitate de adaptare la situațiile nepreveăzute care apar. Aceștia din urmă prezintă garanția unui viitor schior de elită. Din păcate, atenția este de cele mai multe ori îndreptată către prima categorie, ignorîndu-se faptul că eleganța în schi plătește un scump tribut eficacității.

Uneori, instruirea capătă caracterul unei didacticizări excesive, neglijîndu-se faptul că, conceptul motor în schi este întrecerea. Copiii spun adesea : „eu nu am căzut", „eu alunec mai iute ca tine", își trasează pîrtii, își marchează slalome și, oricînd au ocazia, se provoacă la întrecere. A-i lipsi de acest stimulent înseamnă a te opune naturii lor.

Specialiști francezi reputați, ca Jean Vuarnet și G. Joubert, susțin că nu există nici un folos anume pentru viitorul de schior al unui copil ca el să înceapă a schia de la vîrsta de 2 ani și că vîrsta de 8 ani ar fi cea mai potrivită pentru a începe. Pînă la vîrsta de 13 ani copilul are tot timpul să dobîndească un bagaj solid de deprinderi (dacă bineînțeles are o dezvoltare normală) care să-i permită să abordeze o competiție de nivel național. La 17 ani el se prezintă la cea mai importantă competiție națională rezervată juniorilor de pe aceleași poziții cu copilul care a învățat să schieze o dată cu mersul. Ba mai mult, întrind în competiții numai la 15—16 ani (dar după o suficientă practică anterioară), poate pretinde să obțină la 19—20 ani rezultate echivalente celor ale colegilor săi care au început să strălucească cu mulți ani în urmă.

Așadar, putem afirma că procesul de pregătire trebuie început din timp și desfășurat cu răbdare, apoi că victoria surîde acelora care știu să aștepte a fi pregătiți fizic și tehnic înainte de a se lansa în aventura competiției.

Abia atunci „copiii minune" pot deveni „minunați", căci ce poate fi mai neplăcut decît spectacolul unor copii îmbătrîniți de timpuriu, de cele mai multe ori din vina noastră.

prof. Ion MATEI

Competiție de talere pentru juniori mici

De curînd, federația noastră de tir a organizat, în premieră, un concurs de talere deschis juniorilor mici, pînă la 17 ani. Rezultatele obținute pe poligonul Tunari sînt deosebit de încurajatoare. Fără îndoială, asemenea competiții sînt de dorit a mai fi organizate într-un număr cît mai mare. Poate că ar fi bine ca viitoarele participări pe echipe la concursuri să fie condiționate și de prezența unei formații de juniori mici.

Rezultate (50 de talere) : 1. Mihai Constantinescu (Cl. sp. școlar) 40 t, 2. Dan Luscalov (Cl. sp. școlar) 30 t, 3. Felicia Iancu (Cl. sp. școlar) 28 t.

★

Clubul sportiv școlar organizează la poligonul de la stadionul Tineretului din Capitală un concurs de selecție pentru copii, între 12 și 15 ani, băieți și fete. Se va trage la probele de pușcă, talere (aruncate din șanț) și skeet (talere aruncate din turn). Competiția este programată în zilele de duminică (de la orele 10.30 la 13.30) și vineri 14 noiembrie (între orele 9.30—12.30 și 14.30—16.30).

Locomotiva București a învins pe Lokomotiv Stendal (R. D. G.)

În cadrul unor întîlniri internaționale de tenis de masă desfășurate în Capitală, jucătorii de la Locomotiva București au ieșit învingători în fața colegilor lor de la Lokomotiv Stendal din R.D. Germană.

Rezultate tehnice, *echipe seniori :* Locomotiva I Buc. — Lokomotiv Stendal 5—1, Lokomotiv Stendal — Locomotiva II Buc. 5—0, *juniori :* Locomotiva I Buc. — Lokomotiv Stendal 5—1, Locomotiva II Buc. — Lokomotiv Stendal 5—3.

Au avut loc și două turnee individuale ale căror clasamente sînt următoarele : *seniori : 1. Tudor Pavel* (Locomotiva Buc.), 2. Lothar Schleener (Lokomotiv Stendal), 3. Viorica Ivan (Locomotiva Buc.); *juniori : 1. Alexandru Buzescu* (Locomotiva Buc.), 2. Dumitru Novac (Locomotiva Buc.), 3. Ștefan Moraru (Locomotiva Buc.).

Atît seniorii (antrenor Mircea Popescu) cît și juniorii (antrenor Emil Iacobi) bucureșteni au avut o comportare frumoasă.

Vineri și sîmbătă la Oradea

Campionatul republican pe echipe

Campionatul republican de haltere pe echipe rezervat seniorilor încheie activitatea competițională internă din acest an. Vineri și sîmbătă la Oradea, cei mai buni halterofili ai țării își dau întîlnire într-o competiție la care participă cele mai bune formații ale țării. Firește, locul unei echipe în clasamentul final va reflecta valoarea formației, dar întrecerea în sine are și o altă semnificație : aceea de a arăta cum se comportă sportivii fruntași, înaintea meciurilor cu Italia și Franța și a Cupei balcanice. Pentru primele locuri vor candida Steaua, Dinamo, C.S.M. Cluj și Rapid, dar și celelalte 8 echipe înscrise în concurs pot furniza surprize.

Campionatul începe vineri cu desfășurarea întrecerilor la categoriile 52 kg, 56 kg, 60 kg și 67 kg.

Sîmbătă dimineața au loc întrecerile la 75 kg și 82,5 kg, iar după-amiază la categoriile 90 kg, 110 kg și supergrea. Punctajul pe echipe se face după următorul sistem : locul 1 — un punct, locul 2 — două puncte etc. Echipa care totalizează cel mai mic număr de puncte va fi declarată campioană a țării.

Progres? Da! Dar... minim

(Urmare din pag. 1)

campionat nu se vor mai repeta atunci. Organele locale timișorene trebuie să știe că prezența în orașul lor a 6 echipe reprezentative și a unui impresionant grup de ziariști și de tehnicieni de peste hotare implică obligații ce nu pot fi rezolvate în ultimul moment și nici prin soluții de compromis. Dar, cum spuneam, ne păstrăm convingerea că toate problemele legate de buna organizare a acestei mari reuniuni internaționale handbalistice își vor găsi o rezolvare mai mult decît acceptabilă, pe măsura bunului prestigiu de care se bucură mișcarea noastră sportivă în lumea întreagă.

Să revenim, deocamdată, la turul de sală al campionatului masculin, încheiat la Timișoara — întrecere sportivă de o mare importanță, deoarece modul în care echipele noastre fruntașe, în speță jucătorii cei mai valoroși, se comportă în aceste 9 etape disputate în sală, poate furniza prețioase indicii cu privire la randamentul pe plan internațional, unde cea mai mare parte a confruntărilor au loc în condiții identice cu cele din acest al treilea tur al campionatului. În acest sens, se știe, că cele 10 formații participante la campionatul diviziei A nu s-au aflat anul acesta pentru prima oară în fața unei noi și neobișnuite formule de disputare a întrecerii. Ele au participat și în ediția trecută la un tur de sală, așa încît ni se pare foarte util să privim lucrurile comparativ și să vedem dacă de la un an la altul s-a înregistrat vreun progres.

Răspunsul în această direcție, deși pozitiv, nu poate fi considerat totuși mulțumitor. Mai precis, toți cei ce au urmărit cele 9 etape ale acestui tur de sală au fost de acord că la aproape toate echipele s-au înregistrat progrese minime, în unele cazuri abia perceptibile, ceea ce ne îndreptățește să afirmăm că foarte puțini dintre antrenori au înțeles pe deplin rolul și importanța pe care o are acest tur de sală nu numai în întreaga desfășurare a campionatului, ci și pentru progresul handbalului nostru. Încă de anul trecut, majoritatea tehnicienilor au apreciat că jocul în sală are un alt specific decît cel în aer liber, că procedeele tehnice capătă în aceste condiții o altă pondere, podiumul de lemn asigurînd o marjă de siguranță în conducerea mingii mai mare decît zgura, că participarea la un tur de campionat în care jocurile sînt comprimate în turnee de cîte trei etape (deci : trei partide în trei zile) implică, în primul rînd, realizarea unei pregătiri fizice specifice. Am așteptat în actuala ediție să vedem cum și-au pus în practică antrenorii propriile observații, propriile învățăminte. Dar — așa cum arătam mai înainte — capitolul „aspecte pozitive" a fost sărac. Ici-colo s-au putut observa în unele jocuri tendințe spre un handbal modern (SPECIFIC DE SALĂ !) cu apărarea avansată, atentă și agresivă (Dinamo București a excelat în această privință), cu acțiuni de atac desfășurate pe front larg, cu îmbinarea execuțiilor tehnice în scheme tactice bine puse la punct (Steaua — cîteodată, Dinamo București — într-un singur meci și Universitatea București — în scurte perioade) sau cu alternări de ritm, cu folosirea contraatacurilor în prima și a doua fază (toate echipele uneori). Firește, toate acestea reprezintă un progres. Însă, un progres prea mărunt dacă ținem seama de faptul că toate formațiile au beneficiat de suficient timp pentru a se pregăti și, mai ales, de faptul că nu peste multă vreme lotul reprezentativ se va prezenta la un dificil examen : **campionatul mondial.**

În special, din acest punct de vedere cele 9 etape ale turului de sală ar fi putut să aducă lucruri noi, de factură pozitivă atît în ceea ce privește selecția, cît și în direcția valorii jucătorilor titulari. Însă — din nefericire — nu prea au adus... Dintre portari, **Penu, Orban** și **Negovan** s-au prezentat bine, manifestînd o formă superioară, poftă de joc. **Dincă** a fost la fel ca în întreaga toamnă : oscilant, prea nervos, nesigur în intervenții. Dintre interi (realizatorii de la 9 m) **Gruia** s-a dovedit singura valoare certă. În rest, **Guneș, Licu, Chicid, Dumitru** și toți ceilalți n-au reușit să cucerească sufragiile în unanimitate. La fiecare există unele rezerve. O paranteză pentru **Cezar Nica,** a cărui seriozitate și pasiune îl aduc mereu în lot, în ciuda faptului că anii trec... La capitolul extreme lucrurile se prezintă parcă mai puțin clar. Poate și din motivul că în întreg turul s-a jucat foarte puțin larg, au fost folosite cu sgîrcenie și teamă finalizările din această poziție. De aceea și concluziile antrenorilor se referă mai mult (parcă prea mult !) la activitatea anterioară a jucătorilor **(Popescu, Moldovan, Gațu, Samungi).** În orice caz, „Trofeul Carpați" va fi edificator în această privință, ca și în chestiunea pivoților, prezenți în număr mare în lotul secund. Să sperăm oare că antrenorii primei garnituri **(Nicolae Nedef** — antrenor federal, **Oprea Vlase, Eugen Trofin)** intenționează să mai facă unele promovări, să aducă ceva nou în echipa reprezentativă ? N-ar fi rău, deși timpul este scurt, extrem de scurt...

În sfîrșit, partidele din cadrul „Trofeului Carpați" vor edifica mai bine pe toată lumea cu privire la posibilitățile și valoarea lotului nostru. Pentru că turul de sală **n-a prea reușit !**

„Cupa Poiana Brașov" la a IX-a ediție

Tradiționala „Cupa Poiana Brașov" s-a aflat vineri amenințată să se dispute la Brașov, pe stadionul Tractorul. Norii grei, furtuna de zăpadă și temperatura scăzută puseseră pe gînduri chiar și pe hocheiștii aflați în zi de odihnă, așa că înțelegeți îngrijorarea organizatorilor concursului și „spaima" fragililor atleți care aleargă, sar sau aruncă fără „apărători", fără jambiere, fără mănuși.

Și totuși, printr-o tenacitate demnă de respect stadionul a fost pregătit pînă în cele mai mici amănunte, astfel că „Cupa Poiana", disputată și cu participarea internațională a două selecționate străine AZS POZNAN (Polonia) și selecționata SKOPJE (Iugoslavia), s-a bucurat de cunoscuta reușită organizatorică românească. E drept că și vremea se mai „îmbunase" sîmbătă, pentru ca duminică să fie o zi splendidă, deși rece.

Simțind apropierea sfîrșitului sezonului atletic în aer liber — cele 5 selecționate județene au onorat această competiție cu o participare — peste așteptări. 160 de atleți înscriși oficial în concurs, 58 hors-concours și aproximativ 35 de atleți străini au dat stadionului din Poiana o animație pe care n-o cunoaște nici în vremuri... mai calde.

În paralel s-a desfășurat și memorialul Emil Pandrea — **care cuprinde probe de semifond 800 și 1500 m pentru juniori și seniori.**

Mihai BÎRA

Iată rezultatele tehnice : „CUPA POIANA" : **lungime fete** — 1. Maria Pupka (AZS Poznan) 5,52, 2. Marga Stepezinska (P.) 5,40, 3. Dorina Matușescu (Br.) 5,09 ; **110 m.g.** — 1. Emeric Biro (Br.) 14,9, 2. I. Czechonvski (P.) 16,0, 3. Karol Szasz (Br.) 16,2 ; **suliță băieți :** 1. Arcad Lehovicz (P.) 71,50, 2. Adrian Micu (Br.) 60,84, 3. Victor Iancu (Br.) 59,54 ; **100 m fete** — 1. Viorica Enescu (R. Buc.) 12,4, 2. M. Stepczinska (P) 12,5, 3. Eva Strezinska (P.) 12,7 ; **100 m băieți** — 1. Gerard Gramsc (P.) 10,9, 2. Gh. Schiopu (Br.) 10,9, 3. Lerau Tasevski (P.) 11,1 ; **înălțime băieți** — 1. Gherghely Kicit (Covasna) 1,85, 2. Zombor Szigyarto (Cv.) 1,85, 3. B. Tojanovski (P.) 1,75 ; **greutate băieți** — 1. Anton Wisaky (P.) 14,86, 2. V. Sălăgean (Br.) 13,94, 3. Zoltan Hegedus (Br.) 13,76 ; **triplu salt** — 1. Eremia Rotaru (Br.) 14,41, 2. Vasil Lulevski (Skopje) 14,18, 3. D. Dumitrescu (Sibiu) 13,59 ; **400 m plat** — 1. M. Walczak (P.) 49,9, 2. W. Lipanski (P.) 50,1, 3. Butovski (Skopje) 51,0 ; **400 m fete** — 1. Doina Bădescu (Rapid) 59,4, 2. Angela Horea (Br.) 61,5, 3. Ursula Herbert (Sibiu) 61,6 ; **800 m băieți :** — 1. Ioan Zamfir (Rapid) 1:57,5, 2. Zoltan Gaspar (C.) 1:59,6, 3. C. Oană (Br.) 1:59,2; **disc băieți** — 1. V. Sălăgean (Br) 52,34, 2. Z. Hegedus (Br.) 52,20, 3. Ioan Gîlmeanu (Br.) 42,60 ; **fete** — 1. Ana Sălăgean (Br.) 39,42, 2. Aurelia Iunesch (Br.) 36,66, 3. Livia Mărgineanu (Sibiu) 36,00 ; **lungime băieți** — 1. Z. Tasenski (Skopje) 6,94, 2. V. Lulevski (Skopje) 6,73, 3. Ovidiu Simionescu (Br.) 6,62 ; **4x400** — 1. Sel. Skopje 3:26,5, 2. Sel. Brașov 3:31,6 ; **4x100 băieți** — 1. Brașov 43,0, 2. Skopje 43,0, 3. Prahova 45,0, 4. Sibiu 45,8, 5. Covasna 46,4.

SEMNALE

ALTE MENȚIUNI

În dimineața zilei de 20 iulie 1968, pe poarta stadionului din strada Dr. Staicovici își face intrarea triumfală un lot masiv de constructori.

— Dumneavoastră ? întreabă portarul.

— De la I.C.R. 9

— Prea bine, zice omul de la Progresul, Să facem un bon. Așadar, mergeți la...

— Mergem să ridicăm trei săli de sport pentru antrenament.

— Deci, în interes de serviciu.

— Absolut. Conform contractului încheiat cu dumneavoastră, clubul, vom construi o sală de box, una de scrimă și alta de tenis de masă.

— E limpede. Valoare mare ?

— Aș, nici un milion de lei !

— Mă rog... La „valabil pînă la" ce dată să trec pe bon ?

— Data prevăzută în contract pentru terminarea lucrărilor : 30 APRILIE 1969.

— Perfect. Alte mențiuni ?

— Adică ?

— La rubrica „alte mențiuni" ce scriu ?

— Păi... Treceți și dv. „NOI CU VIRAMENTUL. EI CU — ANGAJAMENTUL.".

★

În dimineața zilei de 30 aprilie 1969, pe poarta stadionului din strada Dr. Staicovici își face intrarea (mai puțin triumfală) un lot (mai puțin masiv) de constructori.

— Dumneavoastră ? se interesează portarul.

— De la I.C.R. 9.

— Prea bine, zise omul de la Progresul. Să facem un bon. Așadar, mergeți la...

— Mergem să ridicăm trei săli de sport pentru antrenament.

— Deci, în interes de serviciu ?

— Absolut. Conform contractului încheiat cu dumneavoastră, clubul, vom construi...

— Știm : o sală de box, una de scrimă și alta de tenis de masă. Mă rog... La „valabil pînă la", ce dată să trec pe bon ?

— Data prevăzută în noul act adițional pentru terminarea lucrărilor : 30 SEPTEMBRIE 1969.

— Perfect. Alte mențiuni ?

— Adică ?

— La rubrica „alte mențiuni" ce scriu ?

— ? !

— Lăsați, am găsit eu : „NOI CU NUMERARUL, EI CU — ADIȚIONALUL".

— Nu rimează, maestre — face unul dintre constructori.

— Ai dreptate : „NOI CU MILIONUL, NOI CU GHINIONUL"

★

În dimineața zilei de 30 septembrie 1969... Exact : intră pe poarta din strada Dr. Staicovici un grup și mai firav de lucrători.

— Dv.? întreabă portarul.

— De la I.C.R. 9.

— Tot pentru ?...

— Tot.

— Deci, în interes de serviciu.

— Absolut. Conform contractului încheiat cu dv. vom construi trei...

— Cînd ? Vreau să spun „la valabil pînă la" ce dată să trec pe bon ?

— Data prevăzută în anexa a nexei contractului : 25 OCTOMBRIE 1969.

— Perfect. La „alte mențiuni" ce scriu ?

— ? !

— Am completat : „NOI CU BANII, EI CU ANII".

★

În dimineața zilei de... Ați ghicit : pe poarta stadionului Progresul își fac apariția cîțiva lucrători de la I.C.R. 9.

— Tot la ?... întreabă portarul

— Tot.

— Mă rog, la „valabil pînă la" ce dată să trec pe bon ?

— Nu mai treceți nimic. Am terminat.

— Așa ? Fără a executa fațadele, fără a pune dușumelele fără zugrăvit, fără mozaic, fără uși, fără ferestre...

— Nu ne-ați înțeles : AM TERMINAT BANII. Lucrările, însă, continuă ! Dacă, bineînțeles, suplimentați devizul. Chestia aceea cu „arbitrajul" nu ne intimidează.

— E vina dv. : nu trebuia să vă „jucați" cu ai noștri ! Deci, mergeți la șantier ?

— Exact.

— Poftiți permisul.

— Nu bonul ?

— Știți, aminări, suplimentări, adiționări... E mai bine să aveți legitimații permanente. Cum am și scris la rubrica „alte mențiuni" (gîndindu-ne, bineînțeles, la sportivii care așteaptă terminarea sălilor) : VAI VOUĂ, CU I.C.R. 9 !

T. VASILE